

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har gennem en lang årrække bidraget til oprettelse af nye havekolonier gennem opkøb af egnet jord. Hjemlen hertil fandtes oprindeligt i statshusmandsloven og er blevet videreført i de senere jordkøbslove. I slutningen af 1950-erne og i begyndelsen af 1960-erne blev - især i Københavns og Frederiksberg kommuner - mange kolonihavearealer inddraget til byggeri, vej anlæg o.lign. Da de to kommuner ikke havde mulighed for at anvise erstatningsarealer, og arealerne derfor måtte findes i omegnskommuner, blev det på baggrund af en politisk debat besluttet, at ministeriet skulle medvirke til at fremskaffe erstatningsarealer, og efter ønske fra Kolonihaveforbundet for Danmark, at de til formålet erhvervede arealer skulle forblive i ministeriets eje. I forbindelse med en gennemgribende revision af jordkøbsloven i 1990 som opfølgning på den daværende regerings afbureaukratiseringsplan, blev det i bemærkningerne til lovforslaget tilkendegivet, at det ikke var hensigten at afhænde kolonihaveområderne. Arealerne udlejes til Kolonihaveforbundet for Danmark, som er en sammenslutning af havefolk samlet i kolonihave- og parcellforeninger og som har til formål at arbejde for medlemmernes interesse i alle spørgsmål af betydning for havesagen og til fremme af andre formål, der kan gavne den danske befolkning herunder ungdommen og pensionisterne - i dens fritid og ferie.

Med vedtagelsen af lov nr. 476 af 7. juni 2001 om kolonihaver introduceredes begrebet "varige kolonihaveområder", der kun kan nedlægges, såfremt væsentlige samfundsmæssige interesser nødvendiggør dette. I sådanne tilfælde skal der stilles erstatningsarealer til rådighed. Det fastsættes i loven, at kolonihaver på statsejet jord er varige.

I forbindelse med vedtagelsen af kolonihaveloven blev både planloven og jordkøbsloven ændret. Planloven for at sikre, at der bliver udlagt nye kolonihaveområder, navnlig i hovedstadsregionen, og jordkøbsloven, for at give mulighed for at erhverve arealer med eksisterende havekolonier.

Afledt af lovenes praktiske anvendelse gennem mange år uden gennemgribende ændringer, er der behov for, at både jordkøbsloven og jordfordelingsloven bliver ajourført. En sammenskrivning af lovene vil samtidig medføre regelforenklung.

3. De gældende love

Jordfordelingsloven er fra 1955, og er ændret adskillige gange siden, men loven bærer præg af, at der ved de efterfølgende lovrevisioner kun er foretaget de

mest nødvendige ændringer, og at der ikke siden 1955 er foretaget en gennemgribende revision.

Det vigtigste formål med den gældende lov er, at det tilstræbes, at arealer i det åbne land er beliggende så hensigtsmæssigt som muligt i forhold til deres anvendelse. Det tilstræbes således, at ejendommens arbrøndering og struktur forbedres ved jordfordeling med henblik på, at der opnås en bedre erhvervsmæssig udnyttelse af ejendommene. Jordfordeling kan endvidere anvendes i forbindelse med køb eller salg af arealer til naturgenopretning, naturpleje, skovtilplantning, rekreative områder og større anlægsprojekter m.v. samt til at fremskaffe erstatningsjord af hensyn til gennemførelse af sådanne projekter.

Jordfordelingsloven består af en hovedlov, lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme og ændringslove af 1971, 1974, 1975, 1982, 1990, 1993 og 1996.

Om Folketingets behandling af lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme henvises til Folketingstidende 1954-55, sp. 1770, 1909, 3104, A 673, B 221 og C 289.

Ved lov nr. 181 af 28. april 1971 om statens udlån til jordbrugsmæssige formål m.v. (udlånsloven) overførtes jordfordelingslovens bestemmelser om statslån i forbindelse med jordfordeling til udlånsloven. Der er ingen særskilte bemærkninger herom i Folketingstidende.

Ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 om ændring af forskellige lovbestemmelser om kommunal og amtskommunal administration m.v. (Bekæmpelse af dobbelt-administration) ændredes jordfordelingslovens § 9, stk. 1. Matrikelmyndighederne kunne herefter yde tilskud til behandling af mindre jordfordelingssager, uden at der forelå en tiltrådt attest fra vedkommende kommunalråd. Folketingsbehandlingen fremgår af Folketingstidende 1973-74, sp. 2871, tillæg A sp. 1877, tillæg B sp. 559.

Ved lov nr. 209 af 28. maj 1975 ændredes lovens bestemmelser om, at der skulle foretages vurdering i alle jordfordelingssager. Folketingsbehandlingen fremgår af Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 2166, tillæg A sp. 3317, tillæg B 423. Efter lovrevisionen udfærdigedes lbkg. nr. 311 af 4. juli 1979.

Ved lov nr. 700 af 21. december 1982 blev lovens administration ændret. Folketingets behandling fremgår af Folketingstidende 1982-83, sp. 1039, 1461, 3286, 3576, A.895, B.775 og C.145. Efter lovrevisionen udfærdigedes lovebekendtgørelse nr. 63 af 14. februar 1983.